

Ben Kiernan กับ Cambodian Genocide Program

สงครามอินโดจีนสร้างความร้าวฉานและบาดแผลแก่สังคมอเมริกันอย่างลึกซึ้ง แม้กระทั่งในช่วงก่อนและพจนมเปญจะ ‘แตก’ มาแล้วกว่าสองทศวรรษ แต่ประชาชนและผู้นำอเมริกันจำนวนไม่น้อยยังคง ‘อารมณ์ค้าง’ จากสงครามดังกล่าว

ในวงวิชาการ วิวาทะว่าด้วยบทบาทของรัฐบาลอเมริกันในสงครามอินโดจีนเป็นปรากฏการณ์ธรรมดา ในบรรดาประเทศอินโดจีนทั้งสาม ไม่มีวิวาทะใดยึดถือไปกว่าวิวาทะว่าด้วยบทบาทของรัฐบาลอเมริกันในกัมพูชา หลังจากที่สหรัฐอเมริกา ‘พ่าย’ สงครามอินโดจีนในปี 2518 วงวิชาการยังคงติดตามการเปลี่ยนแปลงในประเทศอินโดจีนทั้งสาม ในขณะที่รัฐบาลอเมริกันยังคงดำเนินนโยบายสงครามเย็นจนถึงปี 2532 เป็นอย่างน้อย แต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในอินโดจีนประเทศใดที่ก่อให้เกิดวิวาทะมากเท่ากัมพูชา

ภายหลังจากที่เขมรแดงยึดกุมอำนาจรัฐในปี 2518 ได้เพียงปีเศษ ก็มีข่าวปรากฏอย่างหนาแน่นว่า รัฐบาลพลพรรคเขมรแดงฆ่าประชาชน การตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากรัฐบาลพลพรรคดำเนินนโยบายปิดประเทศอย่างสุดโต่ง แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้ก็ยังมีแต่คำให้การของชาวกัมพูชาอพยพเท่านั้น ยิ่งการแพร่ข่าวนี้ในเบื้องต้นกระทำโดยนักเขียนของ Reader's Digest ด้วยแล้ว วงวิชาการเพียงแต่ฟังหูไว้หูเป็นอย่างมาก แต่นักวิชาการฝ่ายซ้ายและฝ่ายเสรีนิยมต่างดาหน้าออกมาปกป้องและแก้ต่างให้รัฐบาลพลพรรค ในจำนวนนี้รวมนักวิชาการอาวุโส ดังเช่น ศาสตราจารย์ยอร์จ แมกที เคฮิน (George McT Kahin) แห่งมหาวิทยาลัยคอร์เนล และโนม ชอมสกี (Noam Chomsky) แห่ง M.I.T. อยู่ด้วย

การปกป้องและแก้ต่างให้รัฐบาลพลพรรคปรากฏเป็นกิจจะลักษณะในหนังสือเรื่อง *Cambodia : Starvation and Revolution* (1976) การ์เร็ธ พอร์ตเตอร์ (Gareth Porter) และ จอร์จ ฮิลเดอร์แบรนด์ (George Hilderbrand) ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ยื่นอุ้งมือข้างรัฐบาลพลพรรคและชื่นชมการปฏิวัติของเขมรแดง เมื่อรัฐสภาอเมริกันได้สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในกัมพูชาเมื่อต้นปี 2520 พอร์ตเตอร์ให้การในรัฐสภาเดือนพฤษภาคมปีนั้นว่า รายงานการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในกัมพูชาเป็นเพียงมายาคติ (myth) คำให้การของพอร์ตเตอร์ถูกตอบโต้จากสมาชิกรัฐสภาฝ่ายขวาอย่างรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสติเฟิน โซลาร์ส (Stephen Solarz)

* พิมพ์ครั้งแรกใน นิตยสาร *Corporate Thailand* ฉบับเดือนพฤษภาคม 2540

ผู้ที่ต่อต้านรัฐบาลอเมริกันในการทำสงครามอินโดจีนในยุคทศวรรษ 2510 ล้วนเอนเอียงไปยืนข้างขบวนการประชาชนในประเทศเหล่านั้น ผู้ที่เอาใจช่วยเขมรแดงมิได้มีเฉพาะ พอร์เตอร์และฮิลเคอร์แบรนต์ หากยังมีนักวิชาการฝ่ายซ้ายและฝ่ายเสรีนิยมอีกมากมาย ทั้งในสหรัฐอเมริกาและยุโรป ในจำนวนนี้รวม เป็น เคียร์แนน (Ben Kiernan) อยู่ด้วย ภูมิหลังของเคียร์แนน ที่เคยปกป้องรัฐบาลพลพต ทำให้เขากลายเป็นเสือล่าปากในปัจจุบัน เมื่อต้องดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโครงการ *Cambodian Genocide Program* (เรียกย่อๆว่า โครงการ CGP) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตาม *Cambodian Genocide Justice Act of 1994* โดยมีหน้าที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ในกัมพูชายุครัฐบาลพลพต (2518-2521) เพื่อใช้พิจารณาโทษผู้นำเขมรแดง

เคียร์แนนเป็นนักวิชาการชาวออสเตรเลีย สำเร็จการศึกษาจาก Monash University ณ นครเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย เขาศึกษาประวัติศาสตร์กัมพูชากับศาสตราจารย์เดวิด แชนด์เลอร์ (David Chandler) ผู้เป็นเอตะทัคคะในเรื่องนี้ ในปี 2518 เคียร์แนนมีโอกาสไปเยือนกัมพูชา ก่อนที่จะถูกยึดครองโดยเขมรแดง เมื่อเขากลับไปศึกษาในระดับปริญญาเอกในปี 2521 เดิมตั้งใจที่จะเขียนวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับภาวะความเป็นอยู่ของชาวกัมพูชาในยุคที่ปกครองโดยฝรั่งเศส แต่เนื่องจากมีผู้เลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์นี้แล้ว เคียร์แนนจึงหันไปศึกษาประวัติศาสตร์ขบวนการคอมมิวนิสต์ ในกัมพูชา โดยมีศาสตราจารย์แชนด์เลอร์เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของเขา ตีพิมพ์เป็นหนังสือในเวลาต่อมา ในชื่อ *How Pol Pot Came to Power : A History of Communism in Kampuchea, 1930-1975* (Verso 1985)

เคียร์แนนแ่่นอกปกป้องรัฐบาลพลพตตลอดระยะเวลาที่เขมรแดงยึดครองอำนาจรัฐระหว่างปี 2518-2521 ทั้งๆ ที่ไม่เคยมีโอกาสเยือนกัมพูชาในยุคพลพต เคียร์แนนมีความรู้ภาษากัมพูชาและมีภรรยาเป็นชาวกัมพูชาชื่อ Chanthou Boua ในปี 2520 เขาและภรรยามีส่วนร่วมในการจัดทำจุลสารชื่อ *News From Kampuchea* เผยแพร่ข่าวสารที่ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่รัฐบาลพลพต หากจะกล่าวหาว่า เคียร์แนนเป็น ‘ซ้ายโรแมนติก’ ก็คงไม่ผิดนัก

ข่าวสารเกี่ยวกับความทารุณโหดร้ายของรัฐบาลพลพตที่ปรากฏแพร่หลายมากขึ้น ในเวลาต่อมา ทำให้บรรดานักวิชาการฝ่ายซ้ายและฝ่ายเสรีนิยมเลิกปกป้องรัฐบาลพลพต เคียร์แนนนับเนื่องอยู่ในกลุ่มนี้ด้วย รายงานของ Eyal Press ในวารสาร *Lingua Franca*, Vol. 7, No. 4 (April/May 1997) อ้างคำให้สัมภาษณ์ของเคียร์แนนว่า เขาเริ่มเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับรัฐบาลพลพตในปี 2521 ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีพยานบุคคลและพยานเอกสารจำนวนมากที่บ่งบอกว่า การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวกัมพูชาเป็นนโยบายที่สั่งการจากรัฐบาลโดยตรง โดยที่แต่เดิมเคียร์แนนเชื่อว่าเป็นปฏิบัติการของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หากนโยบายของรัฐบาลพลพตไม่ การที่ญาติพี่น้องข้าง

ภรรยาถูกรัฐบาลพลพตประหารถึง 9 คน อาจมีส่วนเปลี่ยนแปลงความคิดของเคียร์เนนเกี่ยวกับรัฐบาลพลพตด้วย

เมื่อเวียดนามใช้กำลังทหารยึดกัมพูชาเมื่อต้นปี 2522 รัฐบาลอเมริกันกลับเป็นฝ่ายหันไปหนุนรัฐบาลพลพต เพราะเกรงภัยคุกคามที่มีต่ออินโดจีนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันเกิดจากการฉีกกำลังระหว่างสหภาพโซเวียตกับเวียดนาม รัฐบาลอเมริกันหันไปจับมือกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ในการต่อต้านอิทธิพลของสหภาพโซเวียตและให้ความช่วยเหลือทางทหารแก่รัฐบาลพลพตผ่านสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อโค่นล้มรัฐบาลเฮงสัมริน อันเป็นรัฐบาลหุ่นของเวียดนาม

ชะตาชีวิตทำให้เป็น เคียร์เนนมีจุดยืนตรงกันข้ามกับรัฐบาลอเมริกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายกัมพูชา เมื่อรัฐบาลอเมริกันต่อต้านรัฐบาลพลพตระหว่างปี 2518-2521 เนื่องจากเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ในสงครามอินโดจีน เคียร์เนนยืนอยู่ข้างรัฐบาลพลพต ปกป้องรัฐบาลพลพต และตอบโต้รัฐบาลอเมริกัน เมื่อเวียดนามยึดครองกัมพูชาได้ในปี 2522 รัฐบาลอเมริกันหันไปสนับสนุนรัฐบาลพลพตด้วยเหตุผลทางด้านยุทธศาสตร์ของสงครามเย็น แต่เคียร์เนนกลับโจมตีรัฐบาลอเมริกัน และผลักดันให้มีการพิจารณาโทษผู้นำเขมรแดงในฐานะชนฆ่าประชาชน ในยุคที่รัฐบาลพลพตยึดครองกัมพูชา เคียร์เนนต้องต่อกรกับนักวิชาการฝ่ายขวาเพื่อปกป้องรัฐบาลพลพต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการต่อกรกับสตีเฟน มอร์ริส (Stephen Morris) เพื่อนร่วมชาติชาวออสเตรเลียด้วยกัน ในยุคที่รัฐบาลพลพตสูญอำนาจ เคียร์เนนกลับต้องมาเปิดเวทีวิวาทะกับนักวิชาการสายเสรีนิยม ซึ่งต้องการให้มีการเจรจาสันติภาพระหว่างเขมร 3 ฝ่าย เคียร์เนนวิพากษ์ เดวิด แซนด์เลอร์ อาจารย์ของตน และเดวิด ฮอก (David Hawk) อดีตผู้อำนวยการองค์การปกป้องสิทธิมนุษยชน American Amnesty ที่ไม่ผลักดันให้มีการลงโทษพลพต

นับตั้งแต่ปี 2523 เป็นต้นมา เคียร์เนนเขียนบทความวิพากษ์รัฐบาลพลพตมากขึ้น เขาชี้ให้เห็นว่า แบบแผนการทารุณกรรมของรัฐบาลพลพตที่ Tuol Sleng อันเป็นค่ายกักกันและศูนย์กลางการสอบสวนผู้ต้องสงสัยว่าเป็นปรปักษ์รัฐบาล คล้ายคลึงกับแบบแผนการพิจารณาคดีของรัฐบาลสตาลิน

ในปี 2533 เคียร์เนนย้ายออกจากออสเตรเลียไปเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยเยล ทั้งนี้ด้วยการเกื้อหนุนของศาสตราจารย์เจมส์ สก็อตต์ (James Scott) ผู้เชี่ยวชาญเรื่องกบฏขบวนการในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การใช้ชีวิตในสหรัฐอเมริกาเปิดโอกาสให้เคียร์เนนผลักดันรัฐบาลอเมริกันให้เปลี่ยนแปลงนโยบายกัมพูชา แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดจากการกระทำของผู้นำเขมรแดงเอง

การยุติสงครามเย็นในปี 2532 อันเป็นผลจากการล่มสลายของอาณาจักรโซเวียต และการถอนกำลังทหารเวียดนามออกจากกัมพูชา ทำให้รัฐบาลอเมริกันเลิกใช้เขมรแดงเป็น เบี้ยหมากรุกในการทำสงครามเย็น ตามมาด้วยการเจรจาเพื่อสันติภาพในกัมพูชาระหว่างเขมร 3 ฝ่าย จนถึงขั้นตกลงให้มีการเลือกตั้งในปี 2536 เพื่อให้ประชาชนเลือกผู้ปกครองประเทศ เขมรแดง ไม่ยอมกระโดดเข้าไปเล่นเกมเลือกตั้ง หากยังคงใช้กำลังอาวุธในการยึดครองดินแดนต่อไป จุดเปลี่ยนผันดังกล่าวนี้ทำให้ผู้นำอเมริกันบางคนเริ่มผลักดันให้มีการพิจารณาลงโทษพลพตและพวก เมื่อวุฒิสมาชิกชาลส์ โรอบ์เซนอ์ให้จัดตั้งศาลระหว่างประเทศ (International Tribunal) พิจารณาโทษผู้นำเขมรแดง เคียร์แนนแสดงความเห็นสนับสนุนข้อเสนออย่างเต็มที่ จนท้ายที่สุด มีการตรา *Cambodian Genocide Justice Act of 1994* และการสถาปนาโครงการ *Cambodian Genocide Program* ในปีต่อมา

แต่นักที่ติดหลังเคียร์แนนยังถอนไม่ออก เพราะเคียร์แนนเคยหนุนและปกป้อง รัฐบาลพลพต ในขณะที่กลุ่มอนุรักษ์นิยมพยายามเปิดโปงความชั่วร้ายของรัฐบาลนั้น ครั้นเวียดนาม ยึดกัมพูชาได้ในปี 2522 เคียร์แนนหันไปหนุนรัฐบาลเฮงสัมรินที่เวียดนามหนุนหลัง ในขณะที่กลุ่ม อนุรักษ์นิยมสนับสนุนให้รัฐบาลอเมริกันจับมือกับสาธารณรัฐประชาชนจีนต้านอิทธิพลของ โซเวียต-เวียดนาม ทั้งนี้ด้วยการหนุนช่วยเขมรแดงให้โค่นรัฐบาลเฮงสัมริน

ในทันทีที่มหาวิทยาลัยเยลได้รับเลือกให้เป็นผู้บริหารโครงการ *Cambodian Genocide Program* โดยมีเคียร์แนนเป็นผู้อำนวยการ และเกรก เอตชีสัน (Craig Etcheson) เป็นผู้จัด การ กลุ่มอนุรักษ์นิยมก็พุ่งเป้าเล่นงานเคียร์แนนอย่างเป็นทางการ พร้อมทั้งกดดันเคียร์แนนให้ ออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ด้วยการล็อบบี้รัฐสภา ในเดือนสิงหาคม 2538 วุฒิสมาชิก 6 คน ซึ่งรวมบ็อบ โดล (Bob Dole) เจสซี เฮล์มส์ (Jesse Helms) และจอร์น แม็กเคน (John McCain) อยู่ด้วย ขึ้นหนังสือถึงนายวอร์เรน คริสโตเฟอร์ (Warren Christopher) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ ในขณะที่นั้น ให้ปลดเคียร์แนนออกจากตำแหน่ง การกดดันในลักษณะนี้กระทำต่อผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเยลและผู้บริหาร Yale Center of International and Area Studies ด้วย แต่ไม่ประสบผล

สติเฟน มอร์ริส เป็นหัวหอกในการคัดค้านการแต่งตั้งเคียร์แนน ในเดือนเมษายน 2538 บทความของมอร์ริสปรากฏในหนังสือพิมพ์ *The Wall Street Journal* เคียร์แนนและมอร์ริส ต่างเป็นชาวออสตรเลีย ทั้งสองยืนอยู่คนละข้าง เมื่อเขมรแดงยึดครองกัมพูชาระหว่างปี 2518-2521 ครั้นเมื่อเวียดนามยึดครองกัมพูชาในปี 2522 มอร์ริสหันไปหนุนรัฐบาลพลพต แต่เคียร์แนนกลับ หนุนรัฐบาลเฮงสัมริน การโจมตีเคียร์แนนมีเป็นระลอกๆ โดยอาศัยสื่อมวลชนฝ่ายขวาเป็นเครื่องมือ นอกจาก *The Wall Street Journal* แล้ว ยังมีนิตยสาร *Time* และ *Commentary* อีกด้วย

เคียร์แนนยื่นหยัดตอบโต้มอร์ริสและพวกชนิกหลังชนฝา มอร์ริสเองมีจุดอ่อนที่ไม่รู้ภาษาเขมร และไม่ม้งงานวิชาการเกี่ยวกับกัมพูชาชนิดที่ถือว่าเป็นงานชิ้นเอก แต่การโจมตีเคียร์แนนก็มีผลไม่น้อย อาจารย์มหาวิทยาลัยเยลบางคนเริ่มมีความเห็นว่า เคียร์แนนควรลาออกจากตำแหน่ง แต่เคียร์แนนก็ได้รับการปกป้องจากศาสตราจารย์เจมส์ สก็อตต์ แห่ง Yale Center for International and Area Studies ผู้เชี่ยวชาญเรื่องกัมพูชาจำนวน 29 คนเขียนจดหมายปกป้องเคียร์แนน ซึ่งตีพิมพ์ใน *The Wall Street Journal* ในช่วงเวลาใกล้เคียงกันนั้นกระทรวงการต่างประเทศอเมริกันแถลงข่าวว่า การเลือกมหาวิทยาลัยเยลให้เป็นผู้ดำเนินโครงการ *Cambodian Genocide Program* นั้นพิจารณาจากคุณภาพของข้อเสนอเป็นสำคัญ หาได้พิจารณาจากอุดมการณ์ทางการเมืองไม่

การปรากฏสู่บรรณพิภพของหนังสือเรื่อง *The Pol Pot Regime : Race, Power and Genocide in Cambodia Under the Khmer Rouge, 1975-1979* (Yale University Press, 1996) ซึ่งเคียร์แนนเป็นผู้เขียน โดยที่ข้อมูลส่วนหนึ่งมาจากโครงการ CGP ช่วยเติมเชื้อเพลิงให้มีการโจมตีเคียร์แนนต่อไป

สาระสำคัญของหนังสือ *The Pol Pot Regime* มีอยู่อย่างน้อย 2 ประการ คือ

ประการแรก การยึดครองอำนาจรัฐของเขมรแดงเกิดจากการหนุนช่วยของรัฐบาลอเมริกัน การทิ้งระเบิดชนิดปูพรมซึ่งสร้างความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัสแก่ราษฎรชาวกัมพูชาทำให้ชาวกัมพูชาเอาใจออกห่างจากรัฐบาลลอนนอล และหันไปช่วยหนุนเขมรแดง

ประการที่สอง การที่รัฐบาลพลพตเข่นฆ่าประชาชน แม้จะเป็นนโยบายที่สั่งการจากรัฐบาล แต่มิได้เป็นผลจากอุดมการณ์ทางการเมือง กล่าวโดยเฉพาะเจาะจงก็คือ มิได้เกิดจากอุดมการณ์ลัทธิมาร์กซ์และลัทธิเลนิน และมีใ้การมุ่งเข่นฆ่าผู้ที่มีได้เลื่อมใสศรัทธาในลัทธิดังกล่าว หากแต่เป็นผลจากลัทธิชาติพันธุ์นิยม (racism) เคียร์แนนอ้างว่า ชาวกัมพูชาที่ถูกรัฐบาลพลพตเข่นฆ่าส่วนใหญ่มีเชื้อสายจีนและเวียดนาม รวมทั้งกลุ่มเชื้อชาติจามที่นับถือศาสนาอิสลาม

กลุ่มอนุรักษนิยมไม่ปล่อยให้โอกาสในการโจมตีเคียร์แนน ในทัศนะของกลุ่มอนุรักษนิยม การที่สหรัฐอเมริกาพ่ายแพ้สงครามอินโดจีนเป็นเพราะรัฐบาลอเมริกันทุ่มเทพยายามในการรบน้อยเกินไป ขบวนการต่อต้านสงครามเวียดนามในสหรัฐอเมริกาทำให้ผู้นำรัฐบาลอเมริกันใน วอชิงตัน ดีซี มีอาจทุ่มเทในการรบอย่างเต็มที่ การที่เคียร์แนนเห็นว่า ทหารอเมริกันทิ้งระเบิดกัมพูชามากเกินไป จนทำให้พลพตขึ้นมาอำนาจ จึงเป็นบทวิเคราะห์ที่ฝ่ายขวามีอาจยอมรับได้ บางคนถึงกับกล่าวหาว่า เคียร์แนนยังมีจิตวิญญาณหนุนรัฐบาลพลพต โดยที่มีความรู้สึกต่อต้านสหรัฐอเมริกามากกว่าความต้องการปกป้องเขมรแดง

แต่หนังสือเรื่อง *The Pol Pot Regime* ไม่เพียงแต่ถูกโจมตีจากฝ่ายขวาเท่านั้น ฝ่ายเสรีนิยมก็วิพากษ์หนังสือเล่มนี้ด้วย วิลเลียม ชอว์ครอส (William Shawcross) นักหนังสือพิมพ์ชาวอังกฤษผู้สื่อข่าวของสนามข่าวอินโดจีน และมีผลงานหนังสือดังเช่น *Sideshow : Kissinger, Nixon, and the Destruction of Cambodia* (1979), *The Quality of Mercy : Cambodia, the Holocaust, and the Modern Conscience* (1984) และ *Cambodia's New Deal* (1994) วิจารณ์หนังสือเล่มใหม่ของเคียร์แนนใน *The New York Review of Books* (November 14, 1996) เขาเห็นว่า เคียร์แนนมองข้ามงานวิชาการเกี่ยวกับกัมพูชาของผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งชิ้นสำคัญของ David Chandler ผู้เป็นครูของเคียร์แนนเอง ทั้ง *The Tragedy of Cambodian History* และ *Brother Number One* อันเป็นหนังสือชีวประวัติพลพตที่ดีเยี่ยม เชิงอรรถในหนังสือเล่มใหม่ของเคียร์แนนอุดมด้วยบทวิพากษ์งานวิชาการเกี่ยวกับกัมพูชาที่คนอื่นเขียน การไม่ใช่ประโยชน์จากงานวิชาการของผู้อื่นทำให้บทวิเคราะห์ของเคียร์แนนเกี่ยวกับชะตากรรมของกัมพูชาไม่ขลังเท่าที่ควร ในประการสำคัญสมมติฐานของเคียร์แนนที่ว่า การที่รัฐบาลพลพตมีนโยบายเข่นฆ่าประชาชนเกิดจากลัทธิชาติพันธุ์นิยมนั้น ไม่มีประจักษ์พยานข้อเท็จจริงที่หนักแน่น เพราะประชาชนที่ถูกรัฐบาลพลพตเข่นฆ่ามีเชื้อชาติเขมรเป็นส่วนใหญ่ ชอว์ครอสกล่าวสรุปว่า พลพตมิใช่ Asian Hitler หากแต่เป็น Asian Stalin ประชาชนชาวกัมพูชาที่ถูกรัฐบาลพลพตเข่นฆ่าถูกถือเป็น 'ศัตรูทางชนชั้น' (class enemies) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ บทวิเคราะห์ชนชั้น (Class Analysis) เป็นฐานรากของนโยบายการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ตนเอง (auto-genocide) ของรัฐบาลพลพต

The Pol Pot Regime ได้รับการวิจารณ์ด้วยความเป็นมิตรจากนักวิชาการฝ่ายซ้าย ดังเช่น Tom Nairn นักสังคมวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยเอดินบะระ (London Review of Books, October 3, 1996) แนนร์นมีความเห็นว่า จุดเด่นของหนังสือเล่มนี้อยู่ที่ข้อมูลระดับจุลภาค แต่มีจุดอ่อนในด้านบทวิเคราะห์ระดับมหภาค แนนร์นมีความเห็นเสริมว่า หากลัทธิชาติพันธุ์นิยมมีความสำคัญถึงกับมีการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ เคียร์แนนน่าจะนำกรอบการวิเคราะห์ลัทธิชาตินิยม (Nationalism) มาใช้ในการเสนออรรถาธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในกัมพูชายุคเขมรแดงเรื่องอำนาจ

บางคนไปไกลถึงกลับกล่าวหาว่า เคียร์แนนเขียน *The Pol Pot Regime* (1996) เพื่อเกื้อกูลให้การนำผู้นำเขมรแดงขึ้นศาลโดยสะดวก การเสนออรรถาธิบายว่า การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวกัมพูชาเป็นผลจากลัทธิชาติพันธุ์หรือเผ่าพันธุ์นิยมของรัฐบาลพลพต ก็เพื่อให้การพิจารณาคดีภายใต้ Genocide Convention เป็นไปได้

แต่การปรากฏตัวของหนังสือเรื่อง *The Pol Pot Regime* (1996) กลายเป็นพินัยให้ฝ่ายขวาโหมกระหน่ำเคียร์แนนต่อไป ข้อกล่าวหาล่าสุดก็คือ เคียร์แนนกักข้อมูลเกี่ยวกับทหาร

อเมริกันที่สาบสูญในสงครามอินโดจีน (Missing in Action = MiAs) ทั้งนี้เป็นรายงานข่าวของ *Nacy DeWolf Smith* แห่ง *Asian Wall Street Journal* ซึ่ง *The Wall Street Journal* (December 19, 1996) นำไปตีพิมพ์ซ้ำ

ตามรายงานข่าวดังกล่าวนี้นี้ เมื่อกระทรวงกลาโหมอเมริกันทราบว่า เอกสารชั้นต้นที่โครงการ CGP รวบรวมได้อาจให้เบาะแสเกี่ยวกับ MiAs จึงส่งเจ้าหน้าที่ไปขอตรวจค้นเอกสารเหล่านั้นในนครพนมเปญ แต่เคียร์แนในในฐานะผู้อำนวยการโครงการปฏิเสธคำขอนั้น เคียร์แนและเอ็ดชีสันร่วมกันชี้แจงในภายหลังว่า สำนักงานของโครงการ CGP ในนครพนมเปญนั้นเล็กและคับแคบ อีกทั้งโครงการ CGP ต้องเร่งทำงานเพื่อให้ทันกำหนดเวลาการส่งรายงานแก่กระทรวงการต่างประเทศในเดือนมกราคม 2540 อย่างไรก็ตาม เมื่อรายงานเรื่องนี้ปรากฏเป็นข่าวครั้งแรกใน *Asian Wall Street Journal* นั้น โครงการ CGP ได้จัดการให้เจ้าหน้าที่กระทรวงกลาโหมได้อ่านเอกสารที่ต้องการแล้ว

ความสำเร็จของโครงการ CGP ในการรวบรวมข้อมูลการล้างเผ่าพันธุ์ชาวกัมพูชา ยุครัฐบาลพลพรรคนิตินาคาด ไม่เพียงแต่ทำให้โครงการนี้ยืดอายุและได้รับเงินอุดหนุนจากแหล่งต่างๆ สืบต่อไปเท่านั้น หากยังช่วยยืดอายุเคียร์แนในการดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโครงการสืบต่อไปด้วย อย่างไรก็ตาม ไม่เป็นที่แน่ชัดว่า ขบวนการอนุรักษ์นิยมในสหรัฐอเมริกาจะบรรเทาการโจมตีเคียร์แนลงหรือไม่